

२०७२ जेष्ठ १९ मंगलबार ०२-०६-२०१५ ओम् शान्ति प्रातः मुरली “बापदादा” मधुवन
“मीठे बच्चे – तिम्रो पहिलो-पहिलो पाठ हो म आत्मा हुँ, शरीर होइन, आत्म-अभिमानी भएर रह्यो
भने बाबाको याद रहन्छ ।”

प्रश्न:- तिमी बच्चाहरूको पासमा कुनचाहिँ गुप्त खजाना छ, जुन मनुष्यहरूको पासमा छैन ?

उत्तर:- तिमीलाई भगवान् बाबाले पढाउनुहुन्छ, यस पढाइको खुशीको गुप्त खजाना तिम्रो पासमा छ । तिमी जान्दछौ- हामी जुन पढिरहेका छौं, त्यो भविष्य अमरलोकको हो न कि यस मृत्युलोकको लागि हो । बाबा भन्नुहुन्छ- बिहान सबेरै उठेर घुमफिर गर, केवल पहिलो पाठ याद गर्नु भने खुशीको खजाना जम्मा हुँदै जान्छ ।

ओम् शान्ति । बाबाले बच्चाहरूलाई सोध्नुहुन्छ- प्यारा बच्चाहरू, आत्म-अभिमानी भएर बसेका छौ ? आफूलाई आत्मा सम्झेर बसेका छौ ? हामी आत्माहरूलाई परमात्मा बाबाले पढाइरहनुभएको छ, बच्चाहरूलाई यो स्मृति आएको छ हामी देह होइनौं, आत्मा हौं । बच्चाहरूलाई देही-अभिमानी बनाउनको लागि मेहनत गर्नुपर्छ । बच्चाहरू आत्म-अभिमानी रहन सक्दैनन् । घरी-घरी देह-अभिमानमा आउँछन् । यसैले बाबा सोध्नुहुन्छ- आत्म-अभिमानी भएर रहन्छौ ? आत्म-अभिमानी भयो भने बाबाको याद आउँछ, यदि देह-अभिमानी भयो भने लौकिक सम्बन्धी याद आउँछ । सबैभन्दा पहिला यो शब्द याद राख्नुपर्छ, हामी आत्मा हौं । म आत्मामा नै ८४ जन्मको पार्ट भरिएको छ । यो पक्का गर्नुपर्छ । हामी आत्मा हौं । आधाकल्प तिमी देह-अभिमानी भएर रह्यौ । अहिले केवल संगमयुगमा नै बच्चाहरूलाई आत्म-अभिमानी बनाइन्छ । आफूलाई देह सम्झ्यौ भने बाबाको याद आउँदैन, त्यसैले सबैभन्दा पहिला यो पाठ पक्का गर- हामी आत्मा बेहद बाबाको बच्चाहरू हौं । देहको पितालाई याद गर्न कहिल्यै पनि सिकाइदैन । अब बाबा भन्नुहुन्छ- म पारलौकिक बाबालाई याद गर, आत्म-अभिमानी बन । देह-अभिमानी बन्नाले देहको सम्बन्ध याद आउँछ । आफूलाई आत्मा सम्झेर बाबालाई याद गर, यही मेहनत हो । यो कसले सम्झाउँछ ? हामी आत्माहरूका बाबाले, जसलाई सबैले याद गर्छन् । भन्दछन्- बाबा आउनुहोस्, आएर यस दुःखबाट मुक्त गर्नुहोस् । बच्चाहरूले जान्दछन् यस पढाइबाट हामी भविष्यको लागि उच्च पद पाउँछौं ।

अहिले तिमी पुरुषोत्तम संगमयुगमा छौ । यस मृत्युलोकमा अब बिलकुल रहनु छैन । यो हाम्रो पढाइ हो नै भविष्य २१ जन्मको लागि । हामी सत्ययुग अमरलोकको लागि पढिरहेका छौं । अमर बाबा हामीलाई ज्ञान सुनाइरहनुभएको छ त्यसैले यहाँ बसेका छौ । सबैभन्दा पहिला आफूलाई आत्मा सम्झेर बाबाको यादमा रहनु छ तब विकर्म विनाश हुन्छ । हामी अहिले संगमयुगमा छौं । बाबाले हामीलाई पुरुषोत्तम बनाइरहनुभएको छ । भन्नुहुन्छ- मलाई याद गर्नु भने तिमी पुरुषोत्तम बन्छौ । म आएको हुँ, मनुष्यबाट देवता बनाउन । सत्ययुगमा तिमी देवता थियौ, अहिले जान्दछौ- कसरी सिँढी उत्रेका हौं । हाम्रो आत्मामा ८४ जन्मको पार्ट निश्चित छ । दुनियाँमा कसैले पनि जान्दैनन्, त्यो भक्तिमार्ग बेग्लै हो । यो ज्ञानमार्ग अलग छ । जो आत्माहरूलाई बाबाले पढाउनुहुन्छ उनीहरू जानून्, अरू कसैले पनि जान्दैनन् । यो हो गुप्त खजाना भविष्यको लागि । तिमीले पढ्छौ नै अमरलोकको लागि, न कि यस मृत्युलोकको लागि । अब बाबा भन्नुहुन्छ- बिहान सबेरै उठेर घुम, फिर । सबैभन्दा पहिलो पाठ यो याद गर- हामी आत्मा हौं, न कि शरीर । हाम्रा रूहानी बाबा हामीलाई पढाउनुहुन्छ । यो दुःखको दुनियाँ अब बदलिन्छ । सत्ययुग हो सुखको दुनियाँ, बुद्धिमा सारा

ज्ञान छ । यो हो रूहानी आध्यात्मिक (स्पीचुअल) ज्ञान । बाबा ज्ञानका सागर रूहानी पिता हुनुहुन्छ । उहाँ हुनुहुन्छ आत्मा (देही) का पिता । बाँकी त सबै देहका नै सम्बन्धी हुन् । अब देहका सम्बन्ध तोडेर एकसँग जोडनुपर्छ । गायन पनि छ— मेरो त एक, दोस्रो न कोही । हामीले एक बाबालाई नै याद गर्छौं । देहलाई पनि याद गर्दैनौं । यो पुरानो देह त छोड्नु छ । यो पनि तिमीलाई ज्ञान मिल्छ । यो शरीर कसरी छोड्नु छ । याद गर्दा-गर्दा शरीर छोड्नु छ । यसैले बाबा भन्नुहुन्छ—देही-अभिमानी बन । मनमा मन्थन गरिराख । बाबा, बीज र वृक्षलाई याद गर्नु छ । शास्त्रमा यो कल्प-वृक्षको वृत्तान्त छ ।

यो पनि बच्चाहरूले जान्दछन्— हामीलाई ज्ञानसागर बाबाले पढाउनुहुन्छ । कुनै मनुष्यले पढाउँदैनन् । यो पक्का गर्नु छ । पढ्नु त छ नि । सत्ययुगमा पनि देहधारीले पढाउँछन् । यहाँ (बाबा) देहधारी हुनुहुन्न । बाबा (यहाँ) ले भन्नुहुन्छ— पुरानो देहको आधार लिएर तिमीलाई पढाउँछु । कल्प-कल्प म तिमीलाई यसरी पढाउँछु । फेरि कल्पपछि पनि यसरी नै पढाउँछु । अब मलाई याद गर्नु भन्ने तिमी विकर्म हुन्छ । म नै पतित-पावन हुँ । मलाई नै सर्वशक्तिमान् भन्छन् । तर माया पनि कम छैन, त्यो पनि शक्तिमान् छ, कहाँबाट गिराएको हो । अब याद आउँछ नि । ८४ को चक्रको पनि गायन छ । यो मनुष्यहरूको नै कुरा हो । धेरैले सोच्छन्, जनावरहरूको के हुन्छ ? अरे यहाँ जनावरको कुरा छैन । बाबा पनि बच्चाहरूसँग कुरा गर्नुहुन्छ, अरूले त बाबालाई जान्दैनन्, त्यसैले उनीहरूले के कुरा गर्छन् । कसैले भन्छन्— हामी बाबालाई भेट्न चाहन्छौं । अब केही पनि जान्दैनन्, बसेर उल्टोसुल्टो प्रश्न गर्छन् । ७ दिनको कोर्स गरिसकेपछि पनि पूरा बुझ्दैनन् । उहाँ हाम्रो बेहदका बाबा हुनुहुन्छ । जो पुराना भक्त छन्, जसले धेरै भक्ति गरेका छन् उनको बुद्धिमा त ज्ञानका सबै कुरा बस्दछ । भक्ति कम गरेको छ भने बुद्धिमा कम बस्दछ । तिमी हौ सबैभन्दा धेरै पुराना भक्त । गायन पनि छ— भगवान् भक्तिको फल दिनको लागि आउनु हुन्छ । तर यो कुरा कसैलाई कहाँ थाहा छ र ! ज्ञानमार्ग र भक्तिमार्ग बिलकुल भिन्न छ । सारा दुनियाँ छ भक्तिमार्गमा । करोडौंमा कोही आएर यो पढ्छन् । ज्ञान त धेरै राम्रो छ । ८४ जन्मको चक्र पनि मनुष्यले नै जान्दछन् नि । तिमीले पहिले केही पनि जान्दैनथ्यौ, शिवलाई पनि जान्दैनथ्यौ । शिवका मन्दिर कति छन् । शिवको पूजा गर्छन्, जल चढाउँछन्, शिवाय नमः भन्छन्, किन पुज्दछन् ? केही पनि थाहा छैन । लक्ष्मी-नारायणको पूजा किन गर्छन् ? ती कहाँ गए ? केही पनि थाहा छैन । हिन्दूहरू नै यस्ता छन्, जसले आफ्ना पूज्यलाई बिलकुलै जान्दैनन् । क्रिश्चियनहरू जान्दछन्— क्राइष्ट फलानो सम्बतमा आए, आएर स्थापना गरे । शिव बाबालाई कसैले पनि जान्दैनन् । पतित-पावन पनि शिवलाई नै भन्छन् । उहाँ नै उच्चभन्दा उच्च हुनुहुन्छ । सबैभन्दा धेरै सेवा उहाँको गर्छन् । सर्वका सद्गति दाता हुनुहुन्छ । हेर तिमीलाई कसरी पढाउनु हुन्छ । बाबालाई बोलाउँछन् पनि— आएर पावन बनाउनुहोस् । मन्दिरमा कति पूजा गर्छन्, कति धुमधाम, कति खर्च गर्छन् । श्रीनाथको मन्दिरमा, जगन्नाथको मन्दिरमा गएर हेर । हुन त एउटै हो । जगन्नाथ (जगत् नाथ)मा चामलको हण्डा चढाउँछन् । श्रीनाथमा त धेरै प्रकारका माल (सामग्री) बनाउँछन् । फरक किन हुन्छ ? कारण हुनुपर्छ नि । श्रीनाथलाई पनि कालो, जगन्नाथलाई पनि कालो बनाएका छन् । कारण त केही पनि जान्दैनन् । जगतनाथ लक्ष्मी-नारायणलाई नै भनिन्छ वा राधा-कृष्णलाई भनिन्छ ? राधा-कृष्ण, लक्ष्मी-नारायणको सम्बन्ध के छ, यो पनि कसैले जान्दैनन् । अहिले तिमी बच्चाहरूलाई थाहा भएको

२०७२ जेष्ठ १९ मंगलबार ०२-०६-२०१५ ओम् शान्ति प्रातः मुरली “बापदादा” मधुवन

छ- हामी पूज्य देवता थियौं फेरि पुजारी बन्यौ। चक्र लगायौं। अब फेरि देवता बन्नको लागि हामी पढ्छौं। यो कुनै मनुष्यले पढाउँदैनन्। भगवानुवाच हो। ज्ञानसागर पनि भगवान्लाई भनिन्छ। यहाँ त भक्तिका सागर धेरै छन्, जसले पतित-पावन ज्ञान-सागर बाबालाई याद गर्छन्। तिमी पतित बन्यौ फेरि पावन अवश्य बन्नु छ। यो हो नै पतित दुनियाँ। यो स्वर्ग होइन। वैकुण्ठ कहाँ छ, यो कसैलाई थाहा छैन। भन्छन्- वैकुण्ठ गयो। तब फेरि नर्कको भोजन आदि तिमी उनलाई किन खुवाउँछौ? सत्ययुगमा त धेरै फल-फूल आदि हुन्छन्। यहाँ के छ? यो हो नर्क। अहिले तिमी जान्दछौ- बाबाद्वारा हामी स्वर्गवासी बन्ने पुरुषार्थ गरिरहेका छौं। पतितबाट पावन बन्नु छ। बाबाले युक्ति त बताउनुभएको छ- कल्प-कल्प बाबाले युक्ति बताउनुहुन्छ। मलाई याद गन्यौ भने विकर्म विनाश हुन्छ। अहिले तिमी जान्दछौ- हामी पुरुषोत्तम संगमयुगमा छौं। तिमीले नै भन्छौ बाबा हामी ५ हजार वर्ष पहिला यो बनेका थियौं। तिमीले नै जान्दछौ- कल्प-कल्प यो अमरकथा बाबाबाट सुन्छौ। शिवबाबा नै अमरनाथ हुनुहुन्छ। बाँकी यस्तो होइन, पार्वतीलाई बसेर कथा सुनाउनु हुन्छ। त्यो हो भक्ति। ज्ञान र भक्तिलाई तिमीले बुझेका छौ। ब्राह्मणहरूको दिन र फेरि ब्राह्मणहरूको रात। बाबाले सम्झाउनुहुन्छ- तिमी ब्राह्मण हो नि। आदि देव पनि ब्राह्मण नै थिए, देवता भनिदैन। आदि देवको पासमा पनि जान्छन्, देवीहरूका पनि कतिका नाम छन्। तिमीले सेवा गरेका थियौ तब नै तिम्रो गायन छ, भारतवर्ष जुन निर्विकारी थियो त्यो फेरि विकारी बन्छ। अहिले रावण राज्य छ नि।

संगमयुगमा तिमी बच्चाहरू अब पुरुषोत्तम बन्छौ। तिमी माथि बृहस्पतिको दशा अविनाशी रूपमा बस्दछ। तिमी अमरपुरीका मालिक बन्छौ। बाबाले तिमीलाई पढाइरहनुभएको छ, मनुष्यबाट देवता बनाउनको लागि। स्वर्गका मालिक बन्नुलाई बृहस्पतिको दशा भनिन्छ। तिमी स्वर्ग अमरपुरीमा त अवश्य जान्छौ। बाँकी पढाइमा दशा तल-माथि भइरहन्छ। याद नै भुलिन्छ। बाबाले भन्नुभएको छ- मलाई याद गर। गीतामा पनि छ भगवानुवाच- काम महाशत्रु हो। गीता पढ्छन् तर विकारलाई कहाँ जित्दछन्। भगवान्ले कहिले भन्नुभयो? ५ हजार वर्ष भयो। अब फेरि भगवान्ले भन्नुहुन्छ- काम महाशत्रु हो, यिनीहरू माथि विजय प्राप्त गर्नु छ। यसले नै आदि-मध्य-अन्त्य दुःख दिन्छ। मुख्य हो कामको कुरा, यसको लागि नै पतित भनिन्छ। अहिले थाहा भएको छ, यो चक्र घुमिरहन्छ। हामी पतित बन्छौं, फेरि बाबा आएर पावन बनाउनुहुन्छ- ड्रामा अनुसार। बाबाले बारम्बार भन्नुहुन्छ- सबैभन्दा पहिला अल्फ (ईश्वर) लाई याद गर, श्रीमत्तमा चल्ला नै तिमी श्रेष्ठ बन्छौ। यो पनि तिमी सम्झन्छौ- हामी पहिला श्रेष्ठ थियौं फेरि भ्रष्ट बन्यौं। अब फेरि श्रेष्ठ बन्ने पुरुषार्थ गरिरहेका छौं। दैवी गुण धारण गर्नु छ। कसैलाई पनि दुःख दिनु छैन। पढाइको मार्ग बताउँदै जाऊ। बाबा भन्नुहुन्छ- मलाई याद गन्यौ भने पाप काटिन्छ। पतित-पावन तिमीले मलाई नै भन्छौ नि। यो कुरा कसैलाई पनि थाहा छैन- पतित-पावन कसरी आएर पावन बनाउनुहुन्छ। कल्प पहिले पनि बाबाले भन्नुभएको थियो- एक मलाई याद गर। यो योग अग्नि हो, जसबाट पाप दग्ध हुन्छ। मैला (खाद) निस्केपछि आत्मा पवित्र बन्छ। खाद सुनमा नै राखिन्छ। फेरि गहना पनि त्यस्तै बन्छ। अहिले तिमी बच्चाहरूलाई बाबाले सम्झाउनुभएको छ, आत्मामा कसरी मैला (खाद) परेको छ, त्यसलाई निकाल्नु छ। बाबाको पनि ड्रामामा पार्ट छ, उहाँले तिमी बच्चाहरूलाई आएर देही-अभिमानी बनाउनुहुन्छ। पवित्र पनि बन्नु छ। तिमीले जान्दछौ-

२०७२ जेष्ठ १९ मंगलबार ०२-०६-२०१५ ओम् शान्ति प्रातः मुरली “बापदादा” मधुवन सत्ययुगमा हामी वैष्णव थियौं। पवित्र गृहस्थ आश्रम थियो। अहिले हामी पवित्र बनेर विष्णुपुरीका मालिक बन्छौं। तिमी डबल वैष्णव बन्छौ। सच्चा-सच्चा वैष्णव तिमी हो। उनीहरू विकारी वैष्णव धर्मका हुन्। तिमी हो निर्विकारी वैष्णव धर्मका। अहिले एक त बाबालाई याद गर्छौं अनि बाबामा जुन ज्ञान छ त्यो तिमी धारण गर्छौं। तिमी राजाहरूका पनि राजा बन्छौ। ती राजाहरू बन्छन् अल्पकाल, एक जन्मको लागि। तिम्रो राजाई हो २१ पीढी अर्थात् पूरा युग पार गर्छौं। त्यहाँ कहिल्यै पनि अकालमा मृत्यु हुँदैन। तिमीले कालमाथि विजय प्राप्त गर्छौं। समय भएपछि सम्भन्छौ अब यो पुरानो शरीर (खाल) छोडेर नयाँ लिनु छ। तिमीलाई साक्षात्कार हुन्छ। खुशीका बाजा बज्दछन्। तमोप्रधान शरीरलाई छोडेर सतोप्रधान शरीर लिनु, यो त खुशीको कुरा हो। त्यहाँ लगभग १५० वर्ष औसत आयु रहन्छ। यहाँ त अकालमा मृत्यु भइरहन्छ किनकि भोगी छन्। जो बच्चाहरूको योग यथार्थ छ उनका सर्व कर्मेन्द्रियहरू योगबलबाट वशमा हुन्छ। योगमा पूरा रह्यो भने कर्मेन्द्रियहरू शीतल हुन्छन्। सत्ययुगमा तिमीलाई कुनै पनि कर्मेन्द्रियहरूले धोका दिँदैनन्। कहिल्यै पनि यस्तो भनिँदैन कर्मेन्द्रियहरू वशमा छैनन्। तिमी धेरै उच्च पद पाउँछौ। यसलाई भनिन्छ बृहस्पतिको अविनाशी दशा। वृक्षपति मनुष्य सृष्टिका बीजरूप हुनुहुन्छ बाबा। बीज माथि हुनुहुन्छ, उहाँलाई याद पनि माथि नै गर्छन्। आत्माले बाबालाई याद गर्छ। तिमी बच्चाहरू जान्दछौ— बेहदका बाबाले हामीलाई पढाउनुहुन्छ। उहाँ एक पटक मात्र आउनुहुन्छ अमरकथा सुनाउन। अमरकथा भन, सत्य-नारायणको कथा भन, त्यस कथाको पनि अर्थ बुझ्दैनन्। सत्यनारायणको कथाबाट नरबाट नारायण बनिन्छ। अमर कथाबाट तिमी अमर बन्छौ। बाबाले हरेक कुरा क्लियर गरेर सम्झाउनुहुन्छ। अच्छा !

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको यादप्यार एवं गुडमर्निङ्ग। रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते। रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते।

धारणाको लागि मुख्य सारः—

- १) योगबलबाट आफ्ना सर्व कर्मेन्द्रियहरूलाई वशमा गर्नु छ। एक वृक्षपति बाबाको यादमा रहनु छ। सच्चा वैष्णव अर्थात् पवित्र बन्नु छ।
- २) बिहान सबेरै उठेर पहिलो पाठ पक्का गर्नु छ— म आत्मा हुँ, शरीर होइन। हाम्रो रूहानी बाबा हामीलाई पढाउनुहुन्छ, यो दुःखको दुनियाँ अब बदलिँदैछ.... यसरी बुद्धिमा सारा ज्ञान स्मरण भइरहोस्।

वरदानः— न्यारा र प्यारा बन्ने रहस्यलाई जानेर राजी (खुशी) रहनेवाला राजयुक्त भव

जो बच्चाहरू प्रवृत्तिमा रहेर न्यारा र प्यारा बन्ने रहस्यलाई जान्दछन्, उनीहरू सदा स्वयं, स्वयंसँग पनि राजी रहन्छन्, प्रवृत्तिलाई पनि राजी राख्छन्। साथ-साथै सच्चा दिल हुनुको कारण साहेब (बाबा) पनि सधैं उनीहरू माथि राजी रहनुहुन्छ। यसरी राजी रहने राजयुक्त बच्चाहरूलाई आफूप्रति र अन्य कसैप्रति कसैलाई काजी बनाउन आवश्यक रहँदैन किनकि उनीहरू आफ्नो फैसला स्वयं नै गर्छन्। यसैले उनीहरूले कसैलाई काजी, क्लिल वा जज बनाउन आवश्यक हुँदैन।

स्लोगनः— सेवाबाट जुन आशीर्वाद मिल्छ— त्यो आशीर्वाद नै तन्दुरुस्तीको आधार हो।